

Sen Göktün Ben Deniz

– Alaca · 02 Ocak 2021

Ey gönül dünyamın, ilham perisi!
Sen göktün, ben deniz, ulaşamadık.
Ay yüzün olmazsa, elem gerisi,
Sen yoktun, ben cansız, alışamadık.

İçimde yanıyor, harlı ocaklar,
Söndürmez şubatlar, karlı ocaklar,
Kim seni düşünde, gırla kucaklar?
Sen oktun, ben yönsüz, buluşamadık.

Hızla akıp gitti, en güzel yıllar,
Canımıza yetti, kördüğüm yollar,
Yine güneş battı, boş kaldı kollar;
Sen tektin, ben sensiz, dolaşamadık.

Mutluluk firarda, belki Kaf'larda,
Uzaktan seveniz, en ön saflarda,
Sırlı bir romanız, tozlu raflarda;
Sen ilktin, ben son söz, ilişemedik.

Durmadı nöbetler, sol yanda sızım,
Dinmedi gel-gitler, dert dizim dizim,
Zifiri bu kentler, şimal yıldızım;
Sen aktın, ben şemsiz, halleşemedik.

Ne olacak acep, halimiz böyle?
Ben şiir yazayım, sen türkü söyle,
Gamze çak sımsıcak, tebessüm eyle;
Sen aşktın, ben şansız, gülüşemedik.

Yağmadın kurudum, döndüm çorağa,
Ömür geçti geldik, en son durağa,
Kalkıp göçtün, yaban ele, ırağa;
Sen yıktın, hem ansız, yol aşamadık.

Özlemle bekliyor, bu yetim şehir,
Gel başlasın bahar, bitsin bu kahr!
Yalnızken yediğim, her lokma zehir,
Sen terktin, bir nan-tuz, bölüşemedik.

02.01.2021

Muhittin Alaca